

آرتریت روماتوئید پمفلت شماره ۲: آشنایی با داروها

ویژه: بیماران

تاریخ آخرین بازنگری: ۱۴۰۳/۰۹/۰۱

تاریخ بازنگری بعدی: ۱۴۰۶/۰۹/۰۱

کد پمفلت: PA-۲۹-۱۰۰۲

شماره بازنگری: ۰۵

جهت دسترسی به اطلاعات آموزشی، بارکد زیر را اسکن نمایید.

معاونت آموزش و سلامت

تهیه کننده: بخش روماتولوژی - واحد آموزش سلامت

منابع:

<https://www.clinicalkey.com>

<https://medlineplus.gov>

در صورت سؤال یا مشکل در زمینه بیماری خود می توانید بصورت **رایگان** همه روزه از ساعت ۸ الی ۱۲ بجز تعطیلات به کلینیک آموزش سلامت مراجعه یا تماس حاصل فرمائید.

آدرس: مشهد - چهارراه ابن سینا - میدان امام رضا (ع)

تلفن: ۰۵۱۳۸۵۸۳۸۵۰

وبسایت: emamreza.mums.ac.ir

*هیدروکسی کلروکین:

در صورت مصرف داروی هیدروکسی کلروکین باید حداقل هر ۳ ماه به چشم پزشک مراجعه کنید.

**داروهای خود را به طور منظم مصرف کنید
و آزمایشاتی که پزشک شما برای کنترل**

پیشرفت بیماری، تاثیر درمانی و

عوارض داروها در خواست می کند

را به موقع انجام دهید.

مُدِجَوی گرامی:

این مطالب به منظور آشنایی شما با بیماری آرتریت روماتوئید و مراقبت های لازم در مورد آن تهیه شده است. امید است با مطالعه آن قادر باشید دوره درمان خود را به خوبی مدیریت نمایید.

بیماری آرتریت روماتوئید چگونه به وجود می آید؟

آرتریت روماتوئید بیماری مزمنی است که باعث درد تورم، خشکی و محدودیت حرکات مفاصل می شود.

مفاصل ها محل هایی هستند که در آن دو یا چند استخوان به هم متصل شده و با وجود آن ها حرکت امکان پذیر می باشد. مانند زانو، آرنج، مچ دست و مفاصل بین بند های انگشتان دست و پا

این بیماری بیشتر مفاصل کوچک دست ها و پاها را مبتلا می کند. این مفاصل معمولاً بصورت قرینه درگیر می شوند.

بیماری آرتریت روماتوئید چگونه کنترل می شود؟

با بکار بردن یک برنامه درمانی مناسب درد تسکین می یابد، التهاب کاهش پیدا می کند، سیر تخریب مفاصل متوقف شده یا کاهش می یابد و توانایی فرد برای انجام فعالیت های روزمره زیاد می شود.

روش های درمان بیماری عبارتند از اصلاح روش زندگی، درمان دارویی، درمان های جراحی و پیگیری مرتب و تداوم درمان

درمان دارویی:

*داروی پردنیزولون:

داروی پردنیزولون به دلیل داشتن اثرات ضدالتهابی در ابتدای درمان بیماری تجویز می شود.

از عوارض مصرف طولانی این دارو پوکی استخوان، ورم بدن و صورت، ترک خوردن پوست، دیر جوش خوردن زخم و افزایش قند خون و ... می باشد.

*داروهای مسکن:

این دارو ها می تواند درد مفاصل را تسکین دهد، مثل استامینوفن کدئین و....

لطفا بدون تجویز پزشک از مصرف خودسرانه مسکن های گوناگون اجتناب کنید.

*مکمل های دارویی:

خوردن قرص کلسیم و ویتامین با صلاح دید پزشک معالج توصیه می شود.

*داروهای ضدالتهاب غیر استروئیدی:

با کاهش التهاب، درد فرد را کاهش می یابد. این داروها شامل ایندومتاسین، ناپروکسن و... است.

شایعترین عارضه این داروها تحریک و ناراحتی معده و گاهی خونریزی از دستگاه گوارش است. برای کاهش این عوارض بایستی دارو را همراه با غذا مصرف کنید.

*متوتروکسات:

ستون اصلی درمان را این دارو تشکیل می دهد. کاهش فعالیت سیستم ایمنی سبب کاهش التهاب می شود.

این دارو به شکل قرص خوراکی ۲,۵ میلی گرم موجود است. قرص نباید جویده شود.

اخطار: توجه داشته باشید داروی متوتروکسات را نباید هر روز مصرف کنید و فقط طبق دستور یک روز در هفته مصرف می شود.

عوارض این دارو شامل تهوع، استفراغ، زخم های دهانی و ریزش مو می باشد.

مصرف روزانه اسید فولیک می تواند از بعضی عوارض داروی متوتروکسات جلوگیری کند.

زنانی که قصد بارداری دارند حداقل ۳ ماه قبل باید مصرف این دارو را تحت نظر پزشک معالج خود قطع کنند.

